

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทที่ 4 เป็นการนำเสนอผลการวิจัยซึ่งได้กล่าวไว้ในข้างต้นถึงวัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ เพื่อศึกษาความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนของผู้ลงทุน จากมูลค่าของภาษีเงินได้- รอดตัดบัญชี ด้วยการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) และสถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistic) โดยส่วนแรกจะเป็นการนำเสนอการประมวลผลของสถิติเชิงพรรณนาซึ่งได้จากการเก็บ รวบรวมข้อมูล ในการศึกษาส่วนนี้จะนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานซึ่งประกอบไปด้วย (1) ค่าความถี่และ ร้อยละของจำนวนข้อมูลโดยกล่าวถึงจำนวนตัวอย่างโดยแยกเป็นประเภทของสถาบันการเงินและ จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นรายปี เพื่อให้สามารถเห็นถึงแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงจำนวนของ ตัวอย่างในช่วงเวลาของการวิจัย (2) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของมูลค่า สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี โดยจำแนกออกเป็น รายปี และประเภทของสถาบันการเงิน ได้แก่กลุ่มธนาคารพาณิชย์และกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และบริษัทประกันภัยและประกันชีวิต) เพื่อประโยชน์ของการเปรียบเทียบ ค่าสถิติพื้นฐานของมูลค่ารายการภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีของสถาบันการเงินทั้ง 2 ประเภท

และส่วนที่ 2 จะเป็นการนำเสนอการประมวลผลของสถิติเชิงอนุมาน ซึ่งเป็นการทดสอบ สมมติฐาน จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ตามวิธี Stepwise Regression สำหรับการ ทดสอบสมมติฐานที่ได้ตั้งขึ้นสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งการทดสอบออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วน แรก เป็นการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของแต่ละประเภทสถาบันการเงิน (Cross-sectional Analysis) เพื่อเปรียบเทียบความแรงของตัวแปรในความสัมพันธ์ระหว่างราคาตลาดของส่วนของ เจ้าของกับรายการภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) สัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ปรับค่า (Adjusted R^2) และค่าสัมประสิทธิ์ของรายการภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี (β) และการ วิเคราะห์ในส่วนที่ 2 นั้น เป็นการวิเคราะห์ในภาพรวมของทั้งสถาบันการเงินถึงความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนจากมูลค่าของภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีตามตัวแบบการวัดมูลค่าของ Feltham และ Ohlson (1995) เพื่อตรวจสอบความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของ ราคาตลาดของส่วนของเจ้าของจากรายการภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี โดยผลของการวิจัยเป็นดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

การเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า ในกลุ่มสถาบันการเงินซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (Finance sector) นั้นมีกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบการอยู่ในรูปแบบของธนาคารพาณิชย์อยู่มากกว่ากึ่งหนึ่งของสถาบันการเงินทั้งกลุ่ม และสถาบันการเงินประเภทที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์นี้มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นมากขึ้น ในทางตรงกันข้าม กลุ่มที่ประกอบการในรูปแบบของธนาคารพาณิชย์ มีแนวโน้มลดลงจากเหตุการณ์ในช่วงระยะเวลาปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547 มีการซื้อกิจการ (Take over) และการควบรวมกิจการ (Merge) ของธนาคารพาณิชย์หลายแห่งจึงเป็นเหตุให้ประเภทของธนาคารพาณิชย์มีจำนวนลดลงในช่วงเวลาดังกล่าว แต่ในขณะเดียวกัน มีธนาคารเกิดขึ้นใหม่รวมอยู่ด้วย แต่การเพิ่มขึ้นของกลุ่มธนาคารพาณิชย์นั้นยังมีสัดส่วนไม่เท่ากับการเพิ่มขึ้นของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ เมื่อพิจารณาโดยรวมของทั้งกลุ่มสถาบันการเงินแล้ว กลุ่มสถาบันการเงินมีแนวโน้มในทางการเจริญเติบโตมากขึ้น สำหรับในช่วงระยะเวลาที่เลือกทำวิจัย ตามข้อมูลในตารางที่ 4.1 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงจำนวนตัวอย่างของสถาบันการเงินแต่ละประเภทเป็นรายปี

4.1.1 ตัวแปรที่สนใจศึกษา

ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นถึงตัวแปรที่สนใจศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย สินทรัพย์ภาคีเงินได้ รอดตัดบัญชี และหนี้สินภาคีเงินได้รอดตัดบัญชี ในส่วนนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน อันได้แก่ (1) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และ (2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการประมวลผลเป็นดังนี้

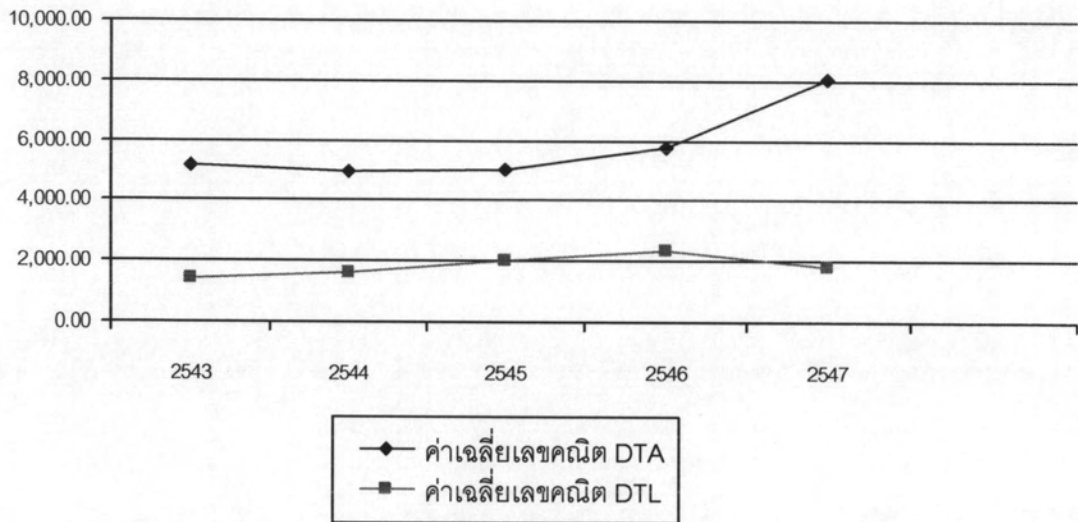
ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงจำนวนตัวอย่างในการวิจัยจากกลุ่มสถาบันการเงิน

ประเภทของกลุ่มสถาบันการเงิน	พ.ศ. 2543	พ.ศ. 2544	พ.ศ. 2545	พ.ศ. 2546	พ.ศ. 2547
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
1. ธนาคารพาณิชย์	16	15	15	13	11
2. ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	42	47	51	55	55
รวมทั้งกลุ่มสถาบันการเงิน	58	62	66	68	66

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดง ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายการ ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์เป็นรายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึงปี พ.ศ. 2547 (หน่วย: ล้านบาท)

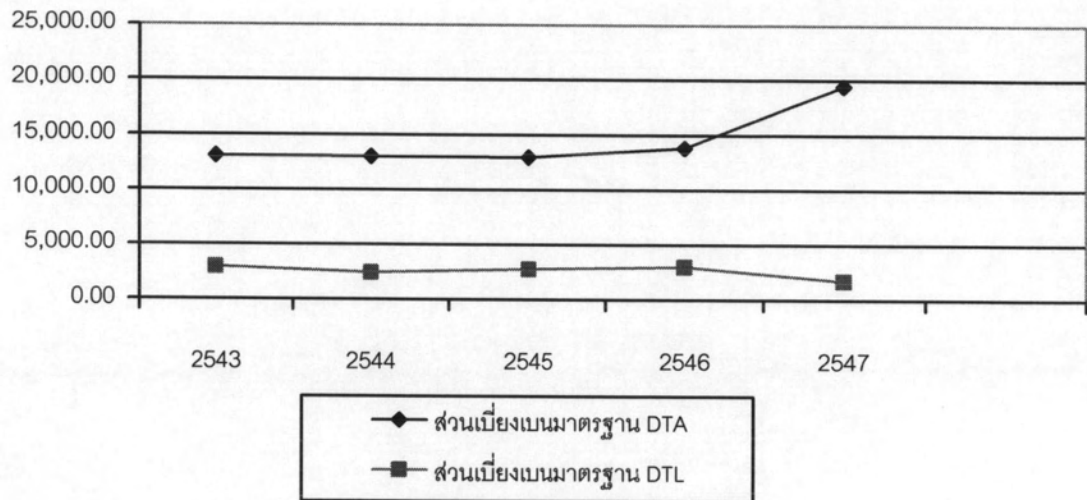
ปี พ.ศ.	สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี		หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี	
	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. พ.ศ. 2543	5,177.77	13,097.50	1,440.22	2,934.04
2. พ.ศ. 2544	4,957.97	13,032.99	1,616.08	2,442.41
3. พ.ศ. 2545	5,052.28	12,995.35	2,042.99	2,761.53
4. พ.ศ. 2546	5,795.59	13,837.16	2,348.41	2,988.92
5. พ.ศ. 2547	8,076.39	19,428.66	1,835.68	1,730.13
รวมทั้งกลุ่มธนาคารพาณิชย์	5,674.01	13,971.47	1,837.88	2,592.72

รูปภาพที่ 4.1 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตเปรียบเทียบระหว่างสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชี กับ หนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์เป็นรายปี ระหว่าง ปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547 (หน่วย : ล้านบาท)

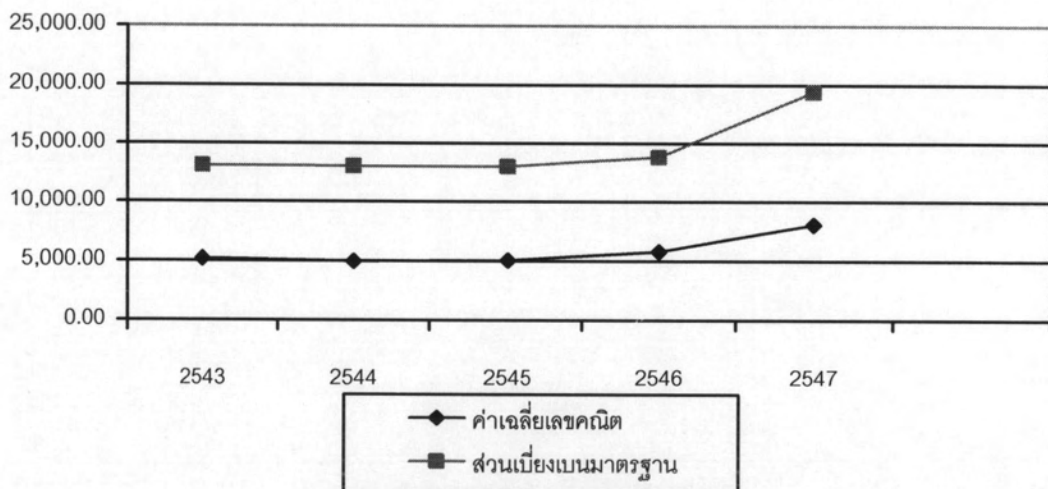

จากการรวบรวมข้อมูลของภาษีเงินได้รอดัดบัญชี พบว่า มูลค่าของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชี มีมูลค่าที่สูงกว่ามูลค่าของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชีค่อนข้างมาก เนื่องจาก ในช่วงปี พ.ศ. 2540 ถึงช่วงปี พ.ศ. 2544 เป็นช่วงเวลาที่กลุ่มธนาคารพาณิชย์ประสบปัญหาการขาดทุนจากการดำเนินงานค่อนข้างมาก และมูลค่าดังกล่าวมีส่วนช่วยให้เกิดการลดภาระทางภาษีได้ จากผลขาดทุนสะสมดังกล่าวมีส่วนช่วยให้กลุ่มธนาคารพาณิชย์สามารถตั้งผลขาดทุนสะสมดังกล่าวเป็นสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชีได้มาก แต่มูลค่าดังกล่าวนั้น เป็นมูลค่าที่ตั้งขึ้นจากการกำไรทางภาษีของกิจการที่เกิดขึ้นในงวดอนาคต โดยตามร่างมาตรฐานการบัญชีเรื่อง “การบัญชีที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้” ซึ่งยอมให้รับรู้มูลค่าสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชีได้เพียงแค่ มูลค่าที่สามารถใช้ประโยชน์ได้เท่านั้น ซึ่งอีกนัยหนึ่งคือ ให้ตั้งสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชีได้มากที่สุดเท่ากับกำไรสุทธิทางภาษีของกิจการเท่านั้น โดยการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ พบว่า หนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี เกิดขึ้นจากผลต่างชั่วคราวของรายการในงบดุล แต่สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชีนั้น เกิดจาก ผลขาดทุนสะสมทางภาษี และพบว่ามูลค่าของรายการดังกล่าวมีมูลค่าที่สูงกว่า หนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชีมาก และกำไรสุทธิทางภาษีของกิจการก็มีมูลค่ามาก ตามผลประกอบการที่เกิดขึ้น ซึ่งมีมูลค่าสูงกว่าหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชี ที่รับรู้ได้เพียงกำไรสุทธิทางภาษีจึงมีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชียังรูปภาพที่ 4.1

รูปภาพที่ 4.2 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี กับหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ เป็นรายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547 (หน่วย : ล้านบาท)

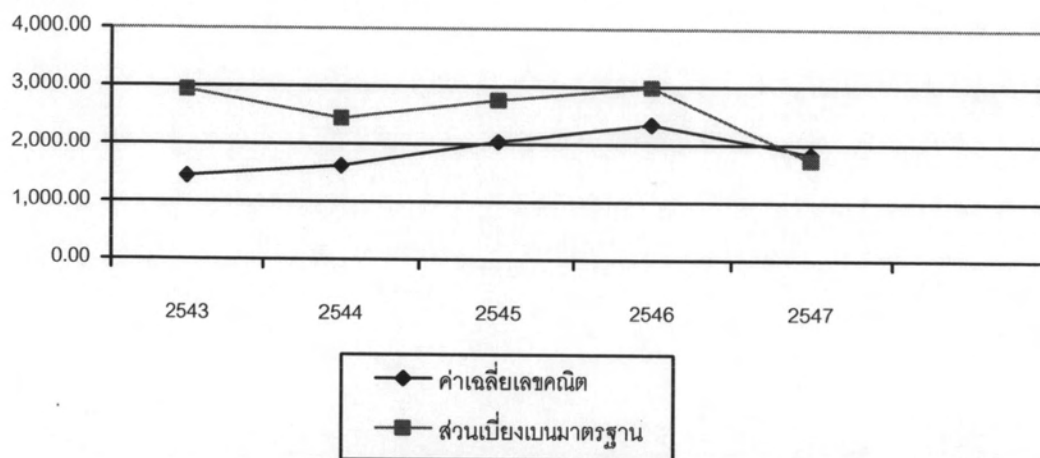

รูปภาพที่ 4.3 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเลขคณิต กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ (หน่วย : ล้านบาท)

จากรูปภาพที่ 4.3 พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์นั้นมีมูลค่าของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีแตกต่างกันมาก เนื่องจากพบว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้นมีมูลค่าที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี นั่นคือการกระจายตัวของมูลค่าสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีของกลุ่มธนาคารพาณิชย์นั้นมีค่อนข้างมาก โดยสาเหตุของความแตกต่างที่สำคัญคือ ขนาดของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ซึ่งมีสินทรัพย์รวมแตกต่างกันมาก

รูปภาพที่ 4.4 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเลขคณิต กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชี ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ (หน่วย : ล้านบาท)

จากรูปภาพที่ 4.4 พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์นั้นมีแนวโน้มที่จะเกิดหนี้สินภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชีในมูลค่าที่น้อยลง และ เริ่มปรับมูลค่าดังกล่าวให้ใกล้เคียงกันมากขึ้น เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชีของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชีซึ่ง มีมูลค่าที่สูงกว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชี ในช่วง ปี พ.ศ. 2547 แนวโน้มที่เกิดขึ้นนั้นขัดแย้งกับช่วงเริ่มแรกที่มีการคำนวณหนี้สินภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชี มูลค่าของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชีทั้งกลุ่มธนาคารพาณิชย์มีความแตกต่างกันมาก

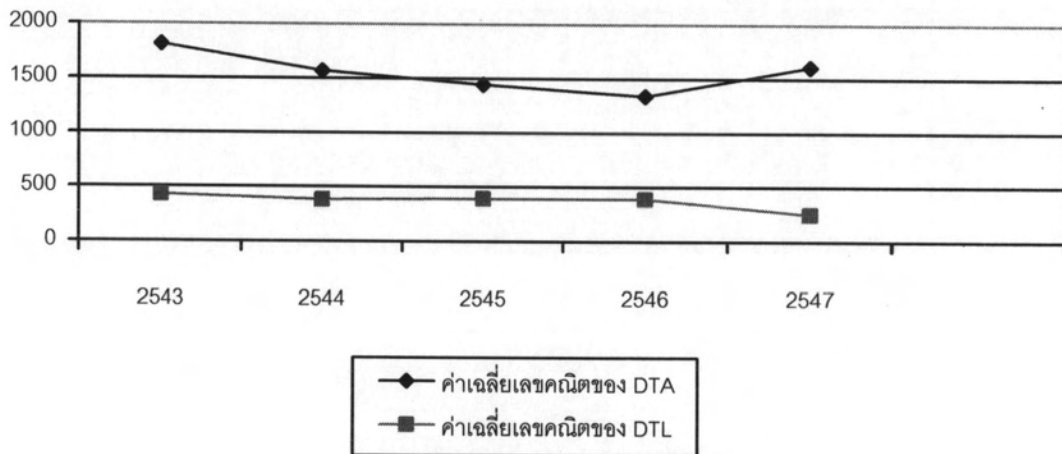
โดยสรุปจากการรวบรวมข้อมูลของสถิติเชิงพรรณนาของ รายการภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชีของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์นั้นมีแนวโน้มที่จะเกิดสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชี เพิ่มมากขึ้น โดยมูลค่าที่ก่อให้เกิดสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชีนั้นมาจาก 2 แหล่ง อันได้แก่ ขาดทุนสะสมทางภาษีและ ผลต่างชั่วคราวของรายการในงบดุลซึ่งมีเกณฑ์รับรู้มูลค่าที่แตกต่างกันจาก เกณฑ์การรับรู้มูลค่าทางภาษีอากร แต่สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชีที่เกิดขึ้นนั้น ส่วนใหญ่เกิดขึ้นมาจาก ผลขาดทุนสะสมทางภาษีที่ยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ให้แก่กิจการใน 5 รอบบัญชี ซึ่งยังไม่หมดไปทั้ง ในช่วง ปี พ.ศ. 2540 และ เกิดผลขาดทุนต่อเนื่องกับหลายๆ ธนาคาร และนอกจากนี้ยังพบว่ามูลค่าของผลขาดทุนที่เกิดขึ้นมีมูลค่าที่สูงมาก ถึงแม้จะรับรู้เป็นสินทรัพย์ได้ แต่เพียงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับตามกำไรสุทธิทางภาษีเท่านั้น มูลค่าดังกล่าวก็ยังมีมูลค่าที่สูงกว่าหนี้สินภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชี ที่เกิดจากผลแตกต่างชั่วคราวของการรับรู้มูลค่าในเกณฑ์ที่แตกต่างกันของเกณฑ์ทางบัญชีและ เกณฑ์ทางภาษีอากรเท่านั้น อย่างไรก็ตามหนี้สินภาษีเงินได้รอดัตว์บัญชี มีแนวโน้มที่ปรับตัวให้อยู่ในช่วงของค่าเฉลี่ยของกลุ่มอุตสาหกรรม(กลุ่มธนาคารพาณิชย์)

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดง ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายการ ภาษีเงินได้รอดัดบัญชี ของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ เป็นรายปี
ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547 (หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชี		หนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี	
	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. พ.ศ. 2543	1,812.47	8,315.48	424.11	1,868.35
2. พ.ศ. 2544	1,569.28	7,561.46	379.36	1,474.47
3. พ.ศ. 2545	1,446.98	7,262.25	393.69	1,588.32
4. พ.ศ. 2546	1,341.98	6,982.61	388.07	1,431.97
5. พ.ศ. 2547	1,611.28	8,973.80	249.24	901.12
รวมทั้งกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	1,544.42	7,784.65	363.09	1,451.78

จากตารางที่ 4.3 พบว่า จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของรายการภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี นั้นสินทรัพย์ ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี มีมูลค่าที่แตกต่างกันมาก โดยเมื่อ พิจารณาอย่างละเอียดถึงค่าสถิติ ที่เกิดขึ้น เนื่องจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายการภาษีเงิน ได้รอดตัดบัญชีนั้นมีมูลค่าที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตของรายการภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ค่อนข้างมาก

รูปภาพที่ 4.5 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตเปรียบเทียบระหว่างสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี กับ หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ เป็นรายปี ระหว่าง ปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547 (หน่วย : ล้านบาท)

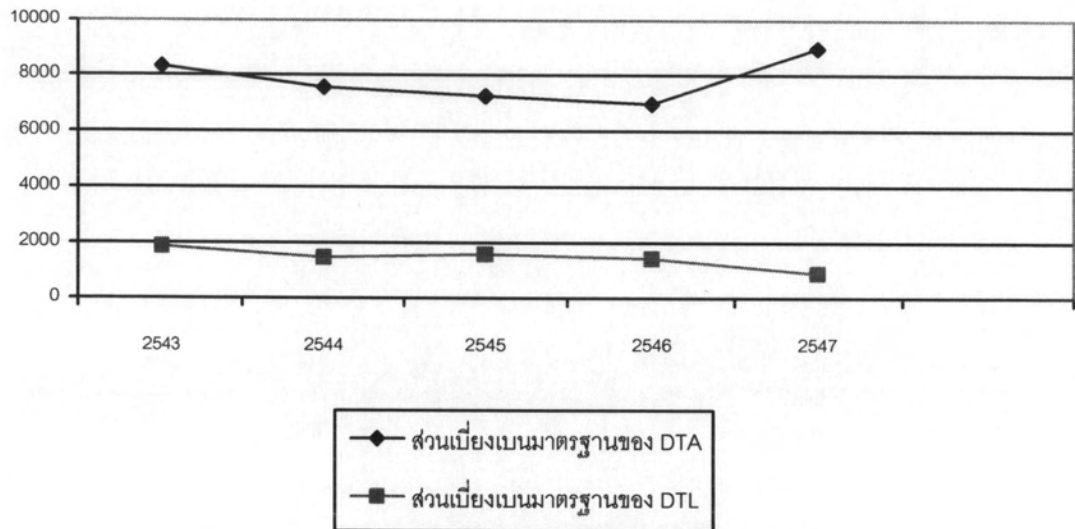

จากการเปรียบเทียบมูลค่าของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีกับหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัด บัญชีที่เกิดขึ้น พบว่าแนวโน้มของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้นมีแนวโน้มที่ลดลง และ ปรับตัวเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี มีแนวโน้มที่จะลดลง และ ลดลง อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งมูลค่าที่เกิดขึ้นของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี มีมูลค่าที่สูงกว่าหนี้สิน ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี โดยสาเหตุของการที่มูลค่าของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีที่สูงกว่าหนี้สิน ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้น เกิดขึ้นจาก กำไรสุทธิทางภาษีของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์นั้นมีมูลค่า ที่สูงมาก และทำให้รับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีในมูลค่าที่สูงตามไปด้วย และสินทรัพย์ ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีที่รับรู้ได้เพียงมูลค่าของกำไรสุทธิทางภาษีนั้น มีมูลค่าที่สูงกว่าหนี้สิน ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี จึงก่อให้เกิดความแตกต่างด้านมูลค่าดังแสดงไว้ในรูปภาพที่ 4.5

รูปภาพที่ 4.6 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี กับหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ เป็นรายปี

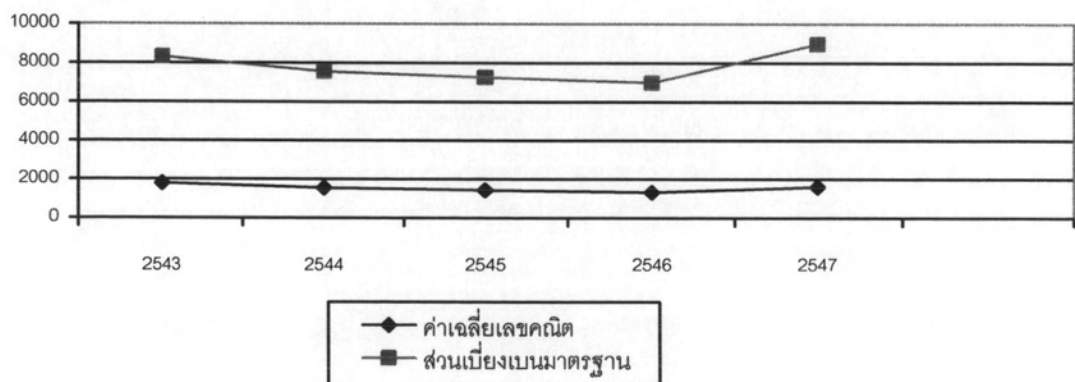
ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547

(หน่วย : ล้านบาท)

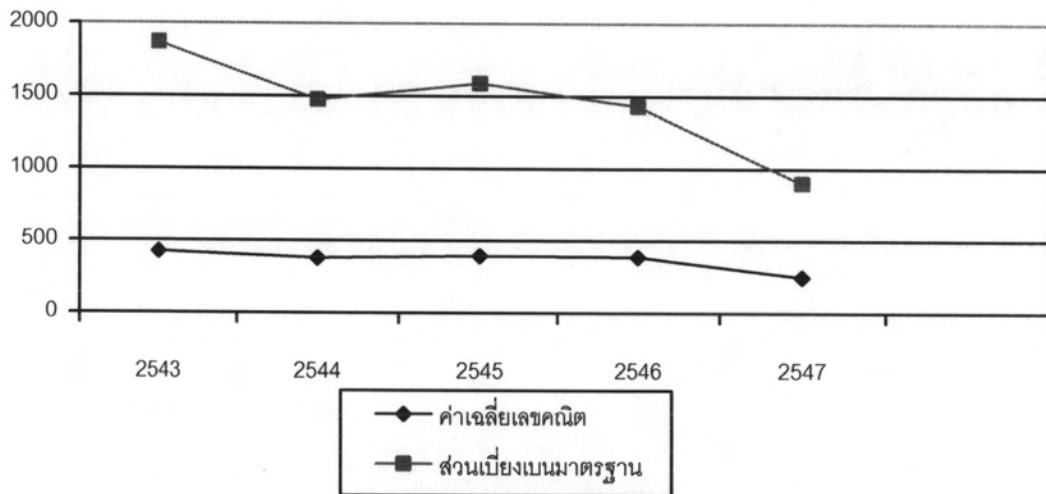
จากรูปภาพที่ 4.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้น มีทิศทางเดียวกับค่าเฉลี่ยเลขคณิตของทั้ง สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี นอกจากนี้พบว่าค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เกิดขึ้นมีมูลค่าสูงมาก เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยเลขคณิต นั้นแสดงถึงการกระจายตัวของข้อมูลนั้นสูงมาก ดังนั้นมูลค่าภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีของแต่ละกิจการจึงแตกต่างกันมากเช่นกัน

รูปภาพที่ 4.7 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเลขคณิต กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (หน่วย : ล้านบาท)

จากรูปภาพที่ 4.7 พบว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชีมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชี นั้นแสดงให้เห็นว่า มูลค่าของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชีในกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์มีความแตกต่างกันมาก และแนวโน้มที่เกิดขึ้นนั้น พบว่า มูลค่าของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชีของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์นั้นมีแนวโน้มแตกต่างกันมาขึ้นเรื่อยๆ

รูปภาพที่ 4.8 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเลขคณิต กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (หน่วย : ล้านบาท)

จากรูปภาพที่ 4.8 พบว่า หนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี มีแนวโน้มลดลง และ ความแตกต่างของมูลค่าหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชีเริ่มลดลง โดยในช่วงที่มีการคำนวณมูลค่าหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชีในช่วงปี พ.ศ. 2543 นั้นมีแนวโน้มที่มูลค่าของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชีมีความแตกต่างกันมา แต่เมื่อมูลค่าหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชีของแต่ละกิจการลดลง จึงส่งผลกระทบต่อความแตกต่างของมูลค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชีลดลงด้วย

โดยสรุป จากการรวบรวมข้อมูลของสถิติเชิงพรรณนา สำหรับกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ พบว่า ความแตกต่างของมูลค่ารายการภาษีเงินได้รอดัดบัญชีนั้นยังมีอยู่ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะกับสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชี แต่สำหรับหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชีนั้น เริ่มมีแนวโน้มที่มูลค่าของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชีนั้นจะปรับตัวเข้าหากันของทั้งกลุ่มอุตสาหกรรม(กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์) มากขึ้น และ นอกจากนี้ มูลค่าของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชีของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์นั้นมีมูลค่าที่สูงกว่า มูลค่าของหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี ค่อนข้างมาก

โดยสาเหตุที่เกิดขึ้นมาจาก กำไรสุทธิทางภาษีของแต่ละกิจการ ซึ่งเป็นตัวกำหนดระดับของการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และ กำไรสุทธิทางภาษีที่เกิดขึ้นนั้นมีมูลค่าที่สูงกว่าหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีที่เกิดขึ้นจากผลต่างชั่วคราวของเกณฑ์การรับรู้รายการในงบดุล

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มธนาคารพาณิชย์กับกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ พบว่า มูลค่าของภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีของทั้ง 2 กลุ่มสถาบันการเงินนั้นแตกต่างกันเนื่องจากมูลค่าขององค์ประกอบของงบการเงินมีมูลค่าต่างกันมาก เมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และ หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ของทั้ง 2 ประเภทสถาบันการเงินแล้ว พบว่า มีแนวโน้มที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และในทางตรงกันข้าม หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี มีแนวโน้มที่จะลดลง เมื่อพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เกิดขึ้นทำให้ทราบว่า แนวโน้มที่เกิดขึ้นของหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้น มีแนวโน้มที่จะปรับตัวเข้าหากัน ในแต่ละประเภทของสถาบันการเงิน กล่าวคือ แนวโน้มของมูลค่าหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้น มีแนวโน้มที่จะปรับตัวให้เท่ากับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม(กลุ่มสถาบันการเงิน) แนวโน้มของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เกิดขึ้นกับสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้น แตกต่างกันมาก เนื่องจากเงื่อนไขของการรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีที่เกิดขึ้นตามร่างมาตรฐานนั้น ให้รับรู้ได้แต่เพียงกำไรสุทธิทางภาษีที่อาจจะเกิดขึ้นกับแต่ละกิจการ เมื่อพบว่ากำไรสุทธิทางภาษีนั้นมีมาก ดังนั้น การตั้งสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีในมูลค่าที่สูงตามนั้นจึงไม่ขัดต่อหลักปฏิบัติของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีตามร่างมาตรฐานฉบับดังกล่าวแต่อย่างใด ซึ่งกำไรสุทธิทางภาษีนั้น เกิดขึ้นจากผลประกอบการของแต่ละกิจการเอง ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ก่อให้เกิด

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดง ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของรายการ ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ของแต่ละกลุ่มสถาบันการเงิน เป็นรายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี		หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี	
	ธนาคารพาณิชย์	ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	ธนาคารพาณิชย์	ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์
1. พ.ศ. 2543	5,177.77	1,812.47	1,440.22	424.11
2. พ.ศ. 2544	4,957.97	1,569.28	1,616.08	379.36
3. พ.ศ. 2545	5,052.28	1,446.98	2,042.99	393.69
4. พ.ศ. 2546	5,795.59	1,341.98	2,348.41	388.07
5. พ.ศ. 2547	8,076.39	1,611.28	1,835.68	249.24
รวมทั้งกลุ่มตัวอย่าง	5,674.01	1,544.42	1,837.88	363.09

ตารางที่ 4.5 ตารางแสดง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายการ ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ของแต่ละกลุ่มสถาบันการเงิน เป็นรายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547 (หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี		หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี	
	ธนาคารพาณิชย์	ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	ธนาคารพาณิชย์	ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์
1. พ.ศ. 2543	13,097.50	8,315.48	2,934.04	1,868.35
2. พ.ศ. 2544	13,032.99	7,561.46	2,442.41	1,474.47
3. พ.ศ. 2545	12,995.35	7,262.25	2,761.53	1,588.32
4. พ.ศ. 2546	13,837.16	6,982.61	2,988.92	1,431.97
5. พ.ศ. 2547	19,428.66	8,973.80	1,730.13	901.12
รวมทั้งกลุ่มตัวอย่าง	13,971.47	7,784.65	2,592.72	1,451.78

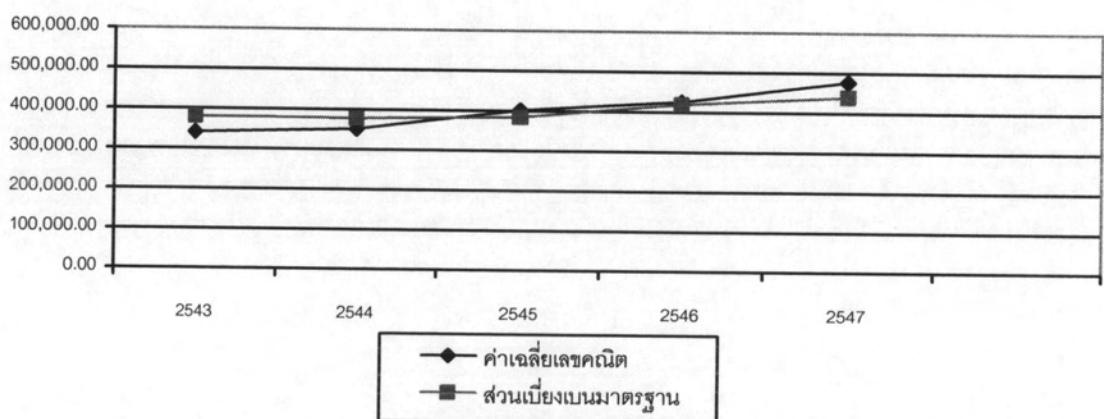
4.1.2 ตัวแปรควบคุม

ตัวแปรควบคุมเป็นอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีความสำคัญกับตัวแบบของงานวิจัยครั้งนี้ โดยตัวแปรควบคุมนี้มีด้วยกัน หลายตัวแปร ได้แก่ ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ(ไม่รวมสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชี) ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ(ไม่รวมหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี) กำไรจากการดำเนินงานประจำปี และปีที่คำนวณภาษีเงินได้รอดัดบัญชี โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานดังนี้ (1) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และ (2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผลลัพธ์จากการประมวลผลเป็นดังนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรควบคุมสำหรับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ พบว่า ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินสุทธิ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547 และพบว่าผลประกอบการของกลุ่มธนาคารพาณิชย์เริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ จากขาดทุนจากการดำเนินงานมหาศาล ภายใน 5 รอบปีบัญชีตามที่ได้สำรวจข้อมูล กลับกลายเป็นมีกำไรขึ้นมาอย่างมหาศาล จากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่า มีเพียงกำไรจากการดำเนินงานเท่านั้นที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต แสดงว่ามูลค่าของกำไรจากการดำเนินงานของกลุ่มธนาคารมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ซึ่งแตกต่างจากราคาตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินสุทธิพบว่ามีมูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สินใกล้เคียงกันมาก ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ถูกนำเสนอไว้ในตารางที่ 4.6

รูปภาพที่ 4.9 แผนภูมิแสดง ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์เป็นรายปี สำหรับปี พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2547

(หน่วย : ล้านบาท)

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดง ค่าเฉลี่ย เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรควบคุม ของ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ เป็นรายปี
ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547

(หน่วย : ล้านบาท)

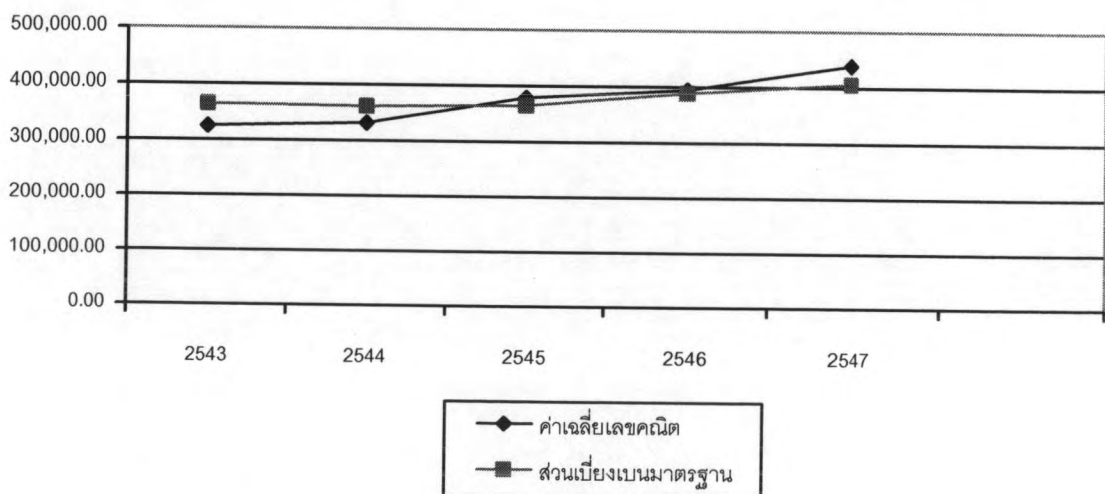
ปี พ.ศ.	ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ		ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ		กำไรจากการดำเนินงาน	
	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
พ.ศ. 2543	340,998.13	381,040.93	324,994.98	364,123.06	-6,568.11	9,970.40
พ.ศ. 2544	351,410.97	378,589.03	331,829.53	361,503.43	-394.89	3,071.61
พ.ศ. 2545	401,411.35	384,607.52	378,750.73	364,882.75	900.28	4,710.40
พ.ศ. 2546	425,486.23	419,015.58	394,889.37	388,683.57	2,597.72	7,307.93
พ.ศ. 2547	477,423.90	439,149.81	439,184.61	406,358.86	6,228.88	6,758.41
รวมทั้งกลุ่มตัวอย่าง	424,779.48	404,889.31	396,180.94	378,452.21	1,602.00	8,463.21

จากรูปภาพที่ 4.9 พบว่า มูลค่าของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิของกลุ่มธนาคารพาณิชย์มีการเจริญเติบโตเพิ่มมากขึ้นในทุกปี แสดงถึงการเจริญเติบโตของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ซึ่งจะเป็นฐานข้อมูลเพื่อเรียกความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ลงทุนในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ได้ดี ความแตกต่างของข้อมูลของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธินั้นพบว่ามีน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยเลขคณิตและการวิเคราะห์เป็นรายปีจะพบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2545 มูลค่าของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์มีการปรับตัวเข้าหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มมากขึ้น โดยหลังจากปี พ.ศ. 2545 จะพบว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธินั้นเริ่มน้อยกว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและความแตกต่างที่เกิดขึ้นเริ่มมีมากขึ้น นั่นแสดงให้เห็นถึงทั้งกลุ่มธนาคารพาณิชย์มีแนวโน้มในการจัดการกับมูลค่าของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิให้เข้าใกล้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มมากที่สุดเพื่อป้องกันการได้เปรียบเชิงธุรกิจกับกิจการอื่นๆ ในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ด้วยตนเอง

จากมูลค่าของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิที่เพิ่มสูงขึ้น เป็นผลให้มูลค่าของภาวะภาษีที่แฝงอยู่ในมูลค่าของสินทรัพย์นั้นเพิ่มสูงตามไปด้วย เนื่องจากการคำนวณภาวะภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีตามวิธีบุคคลนั้น ค่าคำนวณจากผลต่างของฐานภาษีกับมูลค่าตามบัญชีขององค์ประกอบของงบการเงิน เมื่อองค์ประกอบมีมูลค่าที่เพิ่มสูงขึ้น จึงเป็นผลให้ผลต่างที่เกิดขึ้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้นสูงตาม การเจริญเติบโตของกิจการ

รูปภาพที่ 4.10 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ เป็นรายปี ระหว่าง ปี พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2547

(หน่วย : ล้านบาท)

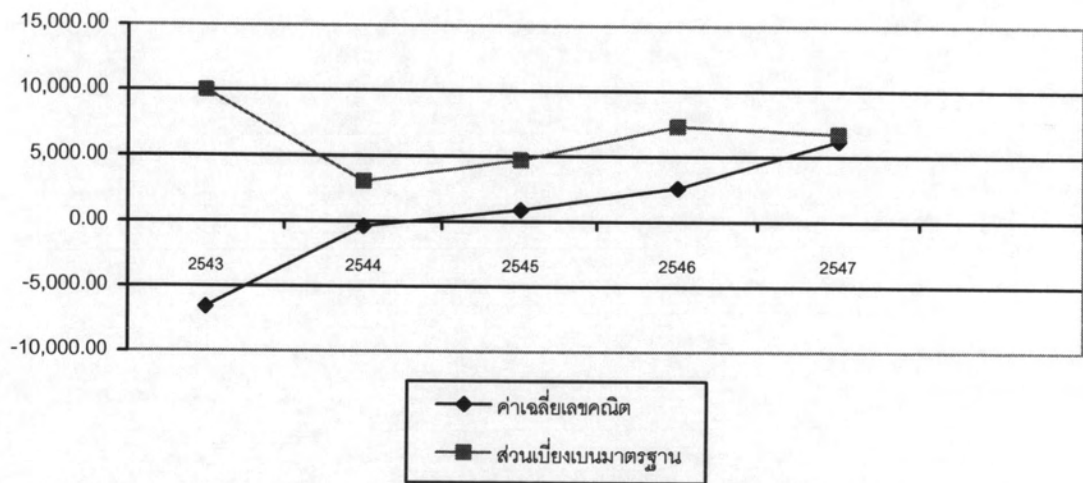

จากรูปภาพที่ 4.10 พบว่ามูลค่าของราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธินั้น มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น และความแตกต่างของมูลค่าเริ่มมีน้อยลง ตามแนวโน้มของค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงกลุ่มธนาคารพาณิชย์มีนโยบายในการปรับมูลค่าของราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิให้เข้าใกล้กับค่าเฉลี่ยของกลุ่มให้มากที่สุด จากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมูลค่าราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิเริ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต ในช่วงปี พ.ศ. 2543 และ ปี พ.ศ. 2544 พบว่ามูลค่าของราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธียังมีความแตกต่างกันอยู่พอสมควร แต่เมื่อเข้าสู่ช่วงปี พ.ศ. 2545 พบว่ามูลค่าของราคาตามบัญชีของหนี้สินเริ่มเข้าใกล้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนความแตกต่างระหว่างราคาตามบัญชีของแต่ละกิจการเริ่มลดลง

ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิก็เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่ง มีมูลค่าภาวะภาษีแฝงอยู่ เมื่อมูลค่าของราคาตามบัญชีของหนี้สินเริ่มสูงขึ้น มูลค่าของภาษีเงินได้รอดัดบัญชีย่อมสูงขึ้นตามวิธีการคำนวณภาษีเงินได้ตามวิธีคงมูล

รูปภาพที่ 4.11 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกำไรจากการดำเนินงาน ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ เป็นรายปี ระหว่าง ปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547

(หน่วย : ล้านบาท)

จากรูปภาพที่ 4.11 พบว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์มีกำไรจากการดำเนินงานที่เพิ่มสูงขึ้นตลอด ในช่วงระยะเวลาที่เลือกทำการวิจัย และการเพิ่มขึ้นของกำไรจากการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก เนื่องจากสามารถเปลี่ยนจากขาดทุนมาก เป็นกำไรมากในช่วงเวลา 5 ปี และกลุ่มธนาคารพาณิชย์มีนโยบายในการจัดการกับตัวเลขทางการเงินให้เข้าใกล้กับค่าเฉลี่ยของกลุ่มมากขึ้น จะเห็นจาก ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกำไรจากการดำเนินงานเริ่มลดลงและเข้าใกล้ค่าเฉลี่ย

เลขคณิตมากขึ้น จนในปี พ.ศ. 2547 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต แสดงให้เห็นถึงจุดของช่วงเวลาที่กลุ่มธนาคารพาณิชย์มีการปรับระดับกำไรให้เท่ากับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม

กำไรจากการดำเนินงานนี้มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ที่จะถูกตั้งไว้ในงบกำไรขาดทุนมูลค่าของรายได้และค่าใช้จ่ายจากงบกำไรขาดทุนจะต้อง ปรับปรุงตามประมวลกฎหมาย รัชฎากร อีกครั้งเพื่อคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี ซึ่งมูลค่าที่เกิดขึ้นอาจไม่ตรงกับภาระภาษีที่แท้จริง และอาจก่อให้เกิดรายการรอดัดบัญชีเพิ่มขึ้น

เมื่อกล่าวโดยสรุป ของค่าสถิติพื้นฐาน ของตัวแปรควบคุมอันได้แก่ ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ และ กำไรจากการดำเนินงาน ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์จะพบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์มีการเติบโตไปในทิศทางที่ดี คือ สินทรัพย์ หนี้สิน และ กำไรจากการดำเนินงานของกลุ่มธนาคารพาณิชย์เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกปี โดยนโยบายการจัดการกับมูลค่าขององค์ประกอบของงบการเงินมีการปรับตัวเพื่อให้เข้าใกล้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มมากขึ้น เพื่อลดความได้เปรียบเชิงธุรกิจ นอกจากนี้การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นทำให้ทราบจุดของเวลาที่กลุ่มธนาคารพาณิชย์มีการปรับระดับข้อมูลให้เท่ากับค่าเฉลี่ยของกลุ่มได้อีกด้วย สำหรับค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรควบคุมของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์นั้นจะนำเสนอใน ส่วนต่อไป

ตัวแปรควบคุมในกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์นั้น พบว่า ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ และ กำไรจากการดำเนินงาน เพิ่มสูงขึ้นตลอดในช่วงเวลาที่ได้ทำการวิจัย โดยสังเกตจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของทั้ง 3 ตัวแปร การกระจายตัวของข้อมูลทั้ง 3 นี้ พบว่า การกระจายตัวของข้อมูลมีอยู่มากจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต ทั้งนี้ เกิดขึ้นจากราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ และกำไรจากการดำเนินงานของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์นั้นมีมูลค่าที่แตกต่างกันมาก จึงส่งผลให้เกิดค่าสถิติดัง ตารางที่ 4.7

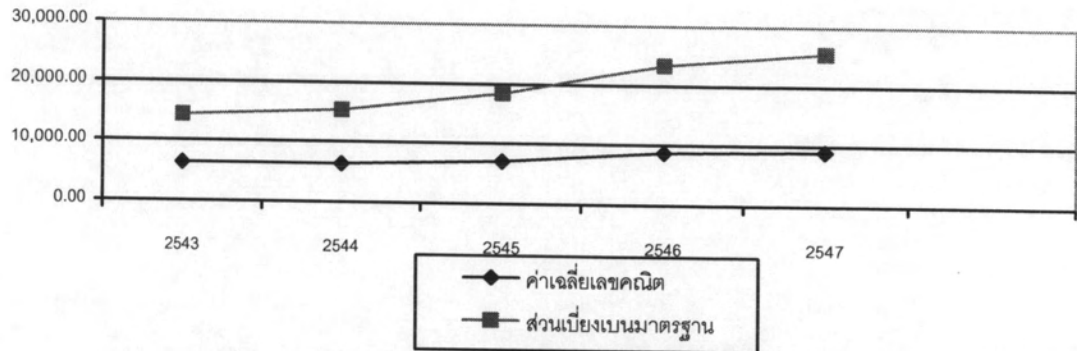
ตารางที่ 4.7 ตารางแสดง ค่าเฉลี่ย เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรควบคุม ของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ เป็นรายปี
ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึงปี พ.ศ. 2547

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ		ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ		กำไรจากการดำเนินงาน	
	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
พ.ศ. 2543	6,360.88	14,365.59	4,819.77	11,981.74	36.74	388.44
พ.ศ. 2544	6,339.60	15,381.09	4,901.33	13,074.64	115.92	210.05
พ.ศ. 2545	7,058.95	18,477.87	5,102.37	15,796.27	205.12	468.54
พ.ศ. 2546	8,698.15	23,399.06	6,444.21	20,669.24	383.96	565.13
พ.ศ. 2547	9,026.48	25,569.22	6,706.33	22,641.17	408.57	682.71
รวมทั้งกลุ่มตัวอย่าง	8,271.19	22,915.43	6,199.44	20,189.56	275.86	561.55

รูปภาพที่ 4.12 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ เป็นรายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547

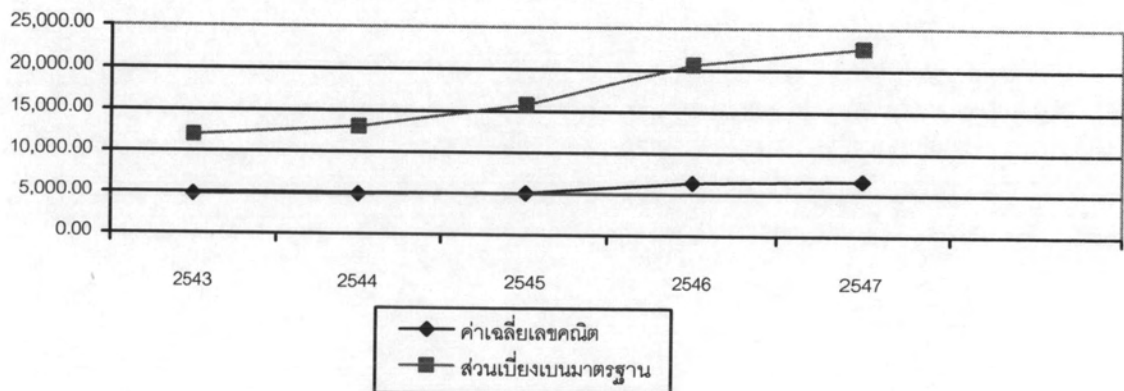
(หน่วย : ล้านบาท)

จากรูปภาพที่ 4.12 พบว่า ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิเพิ่มขึ้น แต่การเพิ่มขึ้นของแต่ละกิจการมีมูลค่าที่ไม่เท่ากันและแตกต่างกันค่อนข้างมาก เนื่องจากมีการกระจายตัวของข้อมูลค่อนข้างรุนแรง เมื่อพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่คำนวณขึ้น ระยะห่างระหว่างค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเริ่มมีมากขึ้น ตามการเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยเลขคณิต แสดงให้เห็นถึงนโยบายของแต่ละกิจการในกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ มีความต้องการให้เกิดความแตกต่างของมูลค่าเพื่อให้เกิดความได้เปรียบเชิงธุรกิจ จึงทำให้กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ไม่ปรับมูลค่าของงบการเงินเพื่อให้เข้าใกล้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่ม

รูปภาพที่ 4.13 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ เป็นรายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547

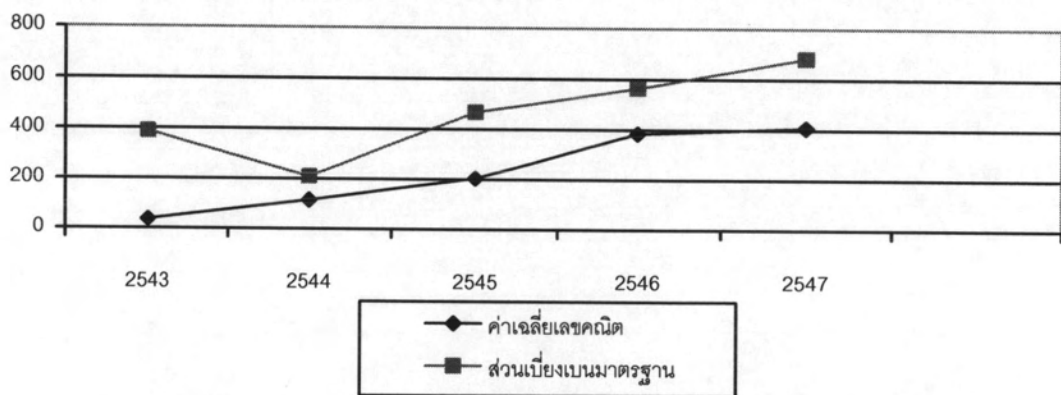
(หน่วย : ล้านบาท)

จากรูปภาพที่ 4.13 พบว่ามูลค่าราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงระยะเวลาที่วิจัย และมูลค่าของราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์มีความแตกต่างกันมาก เนื่องจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่คำนวณนั้นมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต และเมื่อราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิเพิ่มขึ้นความแตกต่างของข้อมูลยิ่งเกิดมากขึ้น โดยกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์มุ่งหวังผลให้เกิดความแตกต่างของราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิแตกต่างกัน เพื่อประโยชน์เชิงธุรกิจ

รูปภาพที่ 4.14 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ กำไรจากการดำเนินงานของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ เป็นรายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547

(หน่วย : ล้านบาท)

จากรูปภาพที่ 4.14 พบว่า กำไรจากการดำเนินงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงระยะเวลาที่เลือกทำการวิจัย โดยมูลค่าของกำไรจากการดำเนินงานที่เกิดขึ้นพบว่า มีมูลค่าน้อยกว่า ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ และราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิอยู่มาก การกระจายตัวของข้อมูลสำหรับกำไรจากการดำเนินงานมีค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพบว่าปี พ.ศ. 2544 กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์มีกำไรจากการดำเนินงานใกล้เคียงกันมากขึ้นโดยสังเกตจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ลดน้อยลงจนเกือบเท่ากับค่าเฉลี่ยเลขคณิต จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้ สามารถบอกถึงความสามารถในการทำกำไรของแต่ละกิจการในกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์นั้นมีความแตกต่างกันมาก

กล่าวโดยสรุปสำหรับกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์พบว่า แนวโน้มของตัวแปรควบคุมอันได้แก่ ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ และ กำไรจากการดำเนินงาน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิต แต่มูลค่าของตัวแปรควบคุมของ

กิจการในกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์นั้นมีความแตกต่างกันมากเนื่องจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตและความแตกต่างของมูลค่านั้นมีมากขึ้นเรื่อยๆ ตามมูลค่าที่เพิ่มขึ้นของตัวแปรควบคุมต่างๆ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นเป็นผลให้เกิดความได้เปรียบเชิงธุรกิจ เมื่อพิจารณาถึงมูลค่าของตัวแปรควบคุมต่างๆ จะพบว่า ถ้าไรจากการดำเนินงานของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์มีมูลค่าน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ และมูลค่าของราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ นอกจากนี้แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทำให้พบว่าถ้าไรจากการดำเนินงานมีความเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงที่สุด เมื่อเทียบกับการเปลี่ยนแปลงของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างช้าๆ ไม่รุนแรง แต่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อเปรียบเทียบตัวแปรควบคุมระหว่างกลุ่มธนาคารพาณิชย์และกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์จะพบว่า ตัวแปรควบคุมอันได้แก่ ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ และถ้าไรจากการดำเนินงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเหมือนกัน การกระจายตัวของข้อมูลของกลุ่มธนาคารพาณิชย์มีแนวโน้มลดลง แตกต่างจากการกระจายตัวของข้อมูล ของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์มีการปรับมูลค่าของราคาตามบัญชี และ ถ้าไรจากการดำเนินงานให้ใกล้เคียงกันกับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เพื่อลดความได้เปรียบเชิงธุรกิจ แต่กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ไม่มีแนวโน้มในการปรับมูลค่าของราคาตามบัญชี และถ้าไรจากการดำเนินงานให้เท่ากับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม โดยสาเหตุน่าจะมาจากมูลค่าของกิจการที่แตกต่างกัน และค่าเฉลี่ยเลขคณิต กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรควบคุมที่ใช้ในงานวิจัยของสถาบันการเงินนำเสนอในตารางที่ 4.8 และ ตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.8 ตารางแสดง ค่าเฉลี่ย เลขคณิตของตัวแปรควบคุมของกลุ่มสถาบันการเงิน เป็นรายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547 (หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ		ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ		กำไรจากการดำเนินงาน	
	ธนาคารพาณิชย์	ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	ธนาคารพาณิชย์	ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	ธนาคารพาณิชย์	ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์
พ.ศ. 2543	340,998.13	6,360.88	324,994.98	4,819.77	-6,568.11	36.74
พ.ศ. 2544	351,410.97	6,339.60	331,829.53	4,901.33	-394.89	115.92
พ.ศ. 2545	401,411.35	7,058.95	378,750.73	5,102.37	900.28	205.12
พ.ศ. 2546	425,486.23	8,698.15	394,889.37	6,444.21	2,597.72	383.96
พ.ศ. 2547	477,423.90	9,026.48	439,184.61	6,706.33	6,228.88	408.57
รวมทั้งกลุ่มตัวอย่าง	424,779.48	8,271.19	396,180.94	6,199.44	1,602.00	275.86

ตารางที่ 4.9 ตารางแสดง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรควบคุมของสถาบันการเงิน เป็นรายปีระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง ปี พ.ศ. 2547 (หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ		ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ		กำไรจากการดำเนินงาน	
	ธนาคารพาณิชย์	ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	ธนาคารพาณิชย์	ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	ธนาคารพาณิชย์	ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์
พ.ศ. 2543	381,040.93	14,365.59	364,123.06	11,981.74	9,970.40	388.44
พ.ศ. 2544	378,589.03	15,381.09	361,503.43	13,074.64	3,071.61	210.05
พ.ศ. 2545	384,607.52	18,477.87	364,882.75	15,796.27	4,710.40	468.54
พ.ศ. 2546	419,015.58	23,399.06	388,683.57	20,669.24	7,307.93	565.13
พ.ศ. 2547	439,149.81	25,569.22	406,358.86	22,641.17	6,758.41	682.71
รวมทั้งกลุ่มตัวอย่าง	404,889.31	22,915.43	378,452.21	20,189.56	8,463.21	561.55

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

ในส่วนที่ 2 นี้ เป็นการนำเสนอการวิเคราะห์และประมวลผลการวิจัยด้วยสถิติเชิงอนุมาน โดยการใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ด้วยวิธี Stepwise ทำให้สามารถขจัดปัญหาต่างๆ ตามเงื่อนไขของการใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุไปได้โดยง่าย จากการอธิบายไว้ในบทที่ 3 ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ จะส่งผลให้เกิดตัวแบบที่เหมาะสมที่สุดในการอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปร ด้วยการนำตัวแปรที่เหมาะสมที่สุดเข้าตัวแบบทีละตัวจนกระทั่งไม่สามารถนำตัวแปรเข้าตัวแบบได้

ก่อนจะนำเสนอผลการวิจัย จะขอนำเสนอสัญลักษณ์และความหมายของตัวแปรอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในขณะนำเสนอผลลัพธ์จากการประมวลผลของงานวิจัย

ตารางที่ 4.10 ตารางแสดงตัวแปรอิสระของตัวแบบงานวิจัย

สัญลักษณ์ในตัวแบบ	ความหมาย	เครื่องหมายที่คาดหวังของตัวแปร
1. DTA_t	สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี	บวก
2. DTL_t	หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี	ลบ
3. BTA_t	ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ (ไม่รวมสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัด บัญชี)	บวก
4. BTL_t	ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ (ไม่รวมหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัด บัญชี)	ลบ
5. AE_t	กำไรจากการดำเนินงานประจำปี ของกิจการ	บวก
6. Type	ประเภทของสถาบันการเงิน	ไม่คาดหวังในเครื่องหมาย
7. Year	ปีที่คำนวณภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี	ไม่คาดหวังในเครื่องหมาย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความมุ่งหวังของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นนั้น ต้องการให้เกิดความสัมพันธ์ในเชิงตามกันกับราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นของ (1) สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัด

บัญชี (2) หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี (3) ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ (4) ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ (5) กำไรจากการดำเนินงานประจำปี (6) ปีที่คำนวณภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และ (7) ประเภทของสถาบันการเงิน (ใช้เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นกับภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ของทั้งกลุ่มสถาบันการเงิน) โดยการทดสอบความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนจากมูลค่าภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งการทดสอบออกเป็น 2 ส่วน เพื่อการทดสอบสมมติฐานตามที่ตั้งไว้ และการทดสอบทั้ง 2 เป็นดังนี้

4.2.1 การศึกษาความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในมูลค่าของภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีต่อราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น สำหรับแต่ละประเภทของสถาบันการเงิน

ในการศึกษาความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในมูลค่าของภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีต่อราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น ได้วิจัยโดยแยกประเภทของกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 จำพวก ได้แก่ กลุ่มที่ประกอบการในรูปแบบของธนาคารพาณิชย์ และ กลุ่มที่ไม่ได้ประกอบการในรูปแบบของธนาคารพาณิชย์ เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างของความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในมูลค่าของภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีที่มีต่อราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น โดยการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ด้วยตัวแบบที่ตั้งขึ้นดังนี้

$$MVE_t = \beta_0 + \beta_1 DTA_t + \beta_2 DTL_t + \beta_3 BTA_t + \beta_4 BTL_t + \beta_5 AE_t + \sum_{j=1}^6 \gamma_j Year + \varepsilon$$

โดยตัวแบบดังกล่าวจะถูกลดความแตกต่างของประเภทกิจการออกไป เนื่องจากต้องการศึกษาเชิงลึกแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional Analysis) แต่สำหรับสถาบันการเงิน โดยให้คงไว้ซึ่งตัวแปรอิสระอันได้แก่ สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และ หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และตัวแปรควบคุมที่ใช้ในตัวแบบได้แก่ ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ กำไรจากการดำเนินงานประจำปี และปีที่มีการคำนวณภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และผลการวิจัยเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.11 ตารางแสดงความสัมพันธ์ของความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในมูลค่าของภาษีเงินได้รอดัตตบัญญัติที่มีต่อราคาตลาดของส่วนของเจ้าของ ระหว่างกลุ่มธนาคารพาณิชย์เปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุด้วยวิธี Stepwise

ตัวแปรอิสระ	กลุ่มธนาคารพาณิชย์		กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	
	สัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β)	P-Value	สัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β)	P-Value
1. Constant	-2.597	0.335	87.627	0.212
2. DTL	0.005	0.000*	0.019	0.000*
3. BVA	2.392	0.001*	0.002	0.001*
4. BVL			-0.002	0.000*
5. AE	0.001	0.004*		
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)		0.853		0.342
ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2)		0.727		0.117
ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับค่า (Adjusted R^2)		0.714		0.091
ค่า F-Distribution		0.000*		0.000*

(* หมายถึงค่า P-Value ที่มีค่าน้อยกว่า ระดับนัยสำคัญที่ 0.05)

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ตัวแบบที่ตั้งขึ้นเพื่อการวิจัยความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในมูลค่าของภาษีเงินได้รอดัตตบัญญัติที่มีต่อราคาตลาดของส่วนของเจ้าของ มีความน่าเชื่อถือ โดยค่า F-Distribution ของการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างตัวแปรที่นำเข้ามาสมการถดถอย ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์และกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ โดยค่า P-Value ที่ได้มีน้อยกว่า ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 เมื่อตัวแบบที่ใช้เพื่อการทดสอบสมมติฐานที่ 1 มีความน่าเชื่อถือแล้วจึงจะสามารถทดสอบค่า t-test ของสัมประสิทธิ์ตัวแปรในตัวแบบการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุได้

กัลยา วานิชย์บัญชา (2546) การคำนวณการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ต้องมีการทดสอบความเหมาะสมของสมการความถดถอยด้วยค่าสถิติ F-Distribution เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนซึ่งจะต้องแยกคำนวณความแปรผันของตัวแปรตาม อันเกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอิสระ และความแปรผันของตัวแปรตามที่เกิดจากอิทธิพลของปัจจัยอื่นๆ ที่จะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม โดยผลลัพธ์ที่คำนวณจากค่า P-Value ต้องมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้เพื่อการทดสอบ จึงจะยอมรับได้ถึงความน่าเชื่อถือของตัวแบบที่ใช้

เพื่อการทดสอบความถดถอยเชิงพหุ และเมื่อตัวแบบผ่านการทดสอบค่า F-Distribution แล้ว จะใช้การทดสอบ ค่าสถิติ t-test ซึ่งมีไว้เพื่อทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยผลลัพธ์ที่คำนวณจากค่า P-Value ต้องมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ ถ้าค่าที่ได้มีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญตัวแปรอิสระนั้นจะไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม เมื่อต้องการทราบทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ต้องมีค่าเข้าใกล้ 1 จึงจะถือว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงตัวแปรตามของตัวแปรอิสระในสมการความถดถอย โดยดูจากค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ผลลัพธ์ที่ได้ควรมีค่าเข้าใกล้ 1 เช่นเดียวกัน

4.2.1.1 การวิเคราะห์ตัวแบบของกลุ่มธนาคารพาณิชย์

จากผลลัพธ์ของตารางที่ 4.11 พบว่า หนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ และกำไรจากการดำเนินงานประจำปี มีความสัมพันธ์กับราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น โดยพิจารณาจากค่า P-Value ของการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระด้วยค่าสถิติทดสอบ t-test (ค่า P-Value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05) ซึ่งราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิมีความสัมพันธ์กับมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นมากที่สุดจากสัมประสิทธิ์ (β) มากที่สุด และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นรองลงมาคือ หนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี และกำไรจากการดำเนินงานประจำปี ตามลำดับจากค่าสัมประสิทธิ์ (β) ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามนั้นมีทิศทางเดียวกัน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่เข้าใกล้ 1 มากซึ่งเท่ากับ 0.853 และตัวแปรอิสระในตัวแบบสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้มากถึงร้อยละ 71.4 จากค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับค่า (Adjusted R^2) โดยทั้งนี้ยังมีอิทธิพลจากปัจจัยภายนอกอื่นๆ ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น สำหรับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ได้อีก ร้อยละ 28.6

สำหรับตัวแปรอิสระอื่นๆ ได้แก่ สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชี ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ และปีที่คำนวณภาษีเงินได้รอดัดบัญชี ถูกตัดออกจากตัวแบบการวิจัยเนื่องจาก เงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ด้วยวิธี Stepwise เป็นการรวมเอาข้อดีของวิธีการ Forward selection ซึ่งเลือกเอาตัวแปรที่สามารถเข้าสมการได้ที่ละตัวแปรเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ดีที่สุด เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม กับวิธี Backward Elimination ซึ่งจะตัดตัวแปรออกจากสมการความถดถอยเชิงพหุทีละตัว จนเหลือตัวสุดท้ายที่เหมาะสมกับสมการมากที่สุด โดยวิธี

Stepwiseนี้จะนำตัวแปรเข้าสมการทั้งหมดและ ถูกลดรูปออกเมื่อเกิดปัญหาความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปร (Multicollinearity) หรือตัวแปรอิสระดังกล่าวนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม จนกระทั่งเหลือกลุ่มตัวแปรอิสระหรือ ตัวแปรอิสระที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการอธิบายตัวแปรตาม ดังนั้น ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ กำไรจากการดำเนินงาน และปีที่คำนวณภาษีเงินได้รอดัดบัญชี อาจเกิดปัญหาจากกรณีดังกล่าวขึ้นได้ จึงได้มีการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อหาสาเหตุที่ตัวแปรดังกล่าวถูกลดออกจากตัวแบบงานวิจัย

ตารางที่ 4.12 ตารางแสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอดัดบัญชี กับมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของ

ตัวแปรอิสระ	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
1. DTA	0.460	0.000 [*]
2. DTL	0.788	0.000 [*]
3. BTA	0.764	0.000 [*]
4. BTL	0.763	0.000 [*]
5. AE	0.396	0.000 [*]
6. Year	0.170	0.079

(* หมายถึง ค่า P-Value ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05)

จากตารางที่ 4.12 พบว่า สาเหตุที่ปีที่คำนวณภาษีเงินได้รอดัดบัญชีถูกลดรูปออกจากตัวแบบงานวิจัย คือ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ไม่สามารถใช้ปีที่คำนวณภาษีเงินได้รอดัดบัญชี อธิบายการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของ ไปพร้อมกับรายการภาษีเงินได้รอดัดบัญชีอย่างมีสาระสำคัญ (เนื่องจาก ค่า P-Value ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่ารายการดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของ) เมื่อทราบถึงการลดรูปของปีที่คำนวณภาษีเงินได้รอดัดบัญชีแล้ว แต่สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดัดบัญชี และราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิก็ยังคงถูกลดรูปออกจากตัวแบบ จึงมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่ รายการดังกล่าวเกิดจากผลของความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระด้วยตัวเอง (Multicollinearity)

4.2.1.2 การวิเคราะห์ตัวแบบของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์

จากผลลัพธ์ของตารางที่ 4.11 พบว่า ตัวแปรอิสระของตัวแบบงานวิจัยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามคือ มูลค่าราคาตลาดได้น้อยมาก คือเพียงร้อยละ 9.1 และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีทิศทางเดียวกันแต่น้อยมาก เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำ คือ 0.342 ซึ่งค่าที่ได้นี้มีค่าเข้าใกล้ 0 มาก จากผลลัพธ์ของการทดสอบความถดถอยเชิงพหุด้วยวิธี Stepwise สำหรับตัวแบบงานวิจัย ทำให้สามารถเรียงลำดับความแรงของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นได้ดังนี้ หนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ และราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ โดยวัดจากค่าของ สัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β) สำหรับตัวแปรที่ถูกลดรูปไปนั้นเป็นไปตามความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระ

4.2.1.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างประเภทสถาบันการเงิน

จากการวิเคราะห์ความถดถอยที่เกิดขึ้นสามารถทราบถึงมูลเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น จากภาษีเงินได้รอดัดบัญชีได้จริง และพบว่าทิศทางของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นทิศทางเดียวกัน กล่าวคือถ้ามูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มสูงขึ้นต้องมีสาเหตุมาจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าภาษีเงินได้รอดัดบัญชี หนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชี แต่ความแรงของความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้ รอดัดบัญชีกับมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น สำหรับกลุ่มธนาคารพาณิชย์และ กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์นั้นไม่เท่ากัน โดยกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์มีหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชีเป็นส่วนสำคัญในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น ได้น้อยกว่าหนี้สินภาษีเงินได้รอดัดบัญชีของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ซึ่งพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ซึ่งกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์มีมูลค่าต่ำกว่าของกลุ่มธนาคารพาณิชย์นั้นแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามที่ดีกว่ากัน และด้านความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น สำหรับกลุ่มธนาคารพาณิชย์มีมากกว่าความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น สำหรับกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์อยู่ประมาณ ร้อยละ 70 จากความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับค่า (Adjusted R^2) นอกจากนี้ความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุมที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มธนาคารพาณิชย์และ กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ก็แตกต่างกัน โดยกลุ่ม

ธนาคารพาณิชย์มีราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิและ กำไรจากการดำเนินงานประจำปีที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นได้อย่างชัดเจนจากตัวแปรควบคุมในตัวแบบ แต่สำหรับกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิและราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งสิ้น

4.2.1.4 การทดสอบสมมติฐานที่ 1

“สมมติฐานที่ 1 มูลค่าของภาษีเงินได้รอดักบัญชีตามร่างมาตรฐานการบัญชีของไทย เรื่อง “การบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้” จะมีผลต่อความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในกลุ่มธนาคารพาณิชย์มากกว่ากลุ่มสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์”

จากการวิจัยพบว่า รายการภาษีเงินได้รอดักบัญชีที่คำนวณตามร่างมาตรฐานการบัญชีของไทยเรื่อง “การบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้” มีผลต่อความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนจริง โดยพิจารณาจาก ค่า P-value ของค่าสถิติ t-test ที่ใช้ในการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β) ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่ามีเพียงหนี้สินภาษีเงินได้รอดักบัญชีเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั้นคือตัวแทนของการวัดความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนจากมูลค่าภาษีเงินได้รอดักบัญชี

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนจากมูลค่าของภาษีเงินได้รอดักบัญชี ระหว่างกลุ่มธนาคารพาณิชย์มีมากกว่า กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ จากสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) และ สัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับค่า (Adjusted R^2) ซึ่งพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β) หนี้สินภาษีเงินได้รอดักบัญชีของกลุ่มธนาคารพาณิชย์มีสูงกว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β) ของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ นอกจากนี้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งบ่งชี้ถึงทิศทางของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ของหนี้สินภาษีเงินได้รอดักบัญชีของกลุ่มธนาคารพาณิชย์นั้นมีทิศทางเดียวกันกับมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นค่อนข้างมาก โดยมีค่าสูงกว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์และเมื่อพิจารณาประกอบสัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับค่าแล้วทำให้ทราบว่า หนี้สินภาษีเงินได้รอดักบัญชีของกลุ่มธนาคารพาณิชย์นั้นมีความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นได้ดีกว่า

กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ จึงเป็นเหตุให้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนจากมูลค่าของภาษีเงินได้รอดัดบัญชีสำหรับกลุ่มธนาคารพาณิชย์มีมากกว่า กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 คือ “ปฏิเศธสมมติฐานที่ 1” ซึ่งหมายถึงความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนจากมูลค่าภาษีเงินได้รอดัดบัญชีของกลุ่มธนาคารพาณิชย์มีมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์

4.2.2 การศึกษาความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในมูลค่าของภาษีเงินได้รอดัดบัญชีต่อราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น สำหรับกลุ่มสถาบันการเงิน

เมื่อศึกษาถึงความแตกต่างของรายการภาษีเงินได้รอดัดบัญชีระหว่างกลุ่มธนาคารพาณิชย์และ กลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์เป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น ในส่วนนี้เป็นส่วนที่ 2 คือการวิเคราะห์ภาพรวมของสถาบันการเงิน ถึงความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนจากมูลค่าของภาษีเงินได้รอดัดบัญชีจากตัวแบบที่ตั้งไว้เพื่อการวิจัย ดังนี้

$$MVE_t = \beta_0 + \beta_1 DTA_t + \beta_2 DTL_t + \beta_3 BTA_t + \beta_4 BTL_t + \beta_5 AE_t + \sum_{i=1}^2 \omega_i Type + \sum_{j=1}^6 \gamma_j Year + \varepsilon$$

การทดสอบตัวแบบใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ด้วยวิธี Stepwise ซึ่งเป็นวิธีที่ง่ายและรวดเร็วที่สุดในการกำจัดปัญหาของความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังทำให้ได้สมการที่เหมาะสมที่สุดเพื่อการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้อย่างรวดเร็วอีกทางหนึ่งในการทดสอบเพียงครั้งเดียว โดยผลการทดสอบเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.13 ตารางแสดงความสัมพันธ์ของความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในมูลค่าของภาษีเงินได้รอตดับัญชีที่มีต่อราคาตลาดของส่วนของเจ้าของ สำหรับกลุ่มสถาบันการเงินด้วยการใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุด้วยวิธี Stepwise

ตัวแปรอิสระ	สัมประสิทธิ์ของตัวแปร(β)	P-Value
1. Constant	-27.384	0.013 [*]
2. DTL	0.009	0.000 [*]
3. AE	0.001	0.000 [*]
4. Type	29.301	0.022 [*]
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)		0.375
ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2)		0.141
ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับค่า (Adjusted R^2)		0.133
ค่า F-Distribution		0.000 [*]

(* หมายถึง ค่า P-Value ที่มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05)

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ตัวแบบที่ตั้งไว้เพื่อการวิจัยครั้งนี้มีความน่าเชื่อถือ เนื่องจาก ค่า P-Value ของ ค่าสถิติทดสอบ F-Distribution ของการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแบบนั้นมีค่าน้อยกว่า ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ตามที่ต้องการ และเมื่อวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุด้วยวิธี Stepwise พบว่า ตัวแปรอิสระที่กำหนดไว้ในตัวแบบนั้นสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของได้เพียงร้อยละ 13.3 จากสัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับค่าและความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระมีทิศทางเดียวกันกับตัวแปรตาม ไม่ค่อยจะดีนัก เนื่องจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าเข้าใกล้ 0 โดยค่าที่ได้นั้นเท่ากับ 0.375 เมื่อพิจารณาจากตัวแปรทุกชนิดตามตัวแบบพบว่าตัวแปรที่อยู่ในตัวแบบนั้นถูกลดรูปออกไป มากซึ่งตัวแปรดังกล่าวที่ถูกลดรูปไปนั้น ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดของส่วนของเจ้าของของกิจการได้

ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าราคาตลาดของสถาบันการเงินเรียงตามลำดับความแรงของความสัมพันธ์เป็นดังนี้ ประเภทของสถาบันการเงิน หนี้สินภาษีเงินได้รอตดับัญชี และ กำไรจากการดำเนินงาน ความแรงของความสัมพันธ์วัดจากค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (β)

จากการแยกตัวแปรอิสระออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ตัวแปรที่สนใจศึกษา (Explanatory Variable) ได้แก่ สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และ หนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี และตัวแปรควบคุม (Control Variable) ได้แก่ ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ ราคาตามบัญชีของหนี้สินสุทธิ กำไรจากการดำเนินงาน และตัวแปรที่เสริมเข้าไปอีก 2 ตัวได้แก่ ประเภทของสถาบันการเงิน และ ปีที่คำนวณภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี ทำให้สามารถอธิบายผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการแยกตัวแปรอิสระได้ดังนี้

(1) ผลลัพธ์ของตัวแปรที่สนใจศึกษา พบว่ารายการภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้นมีความสัมพันธ์กับมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของจริง และมีความแรงของความสัมพันธ์พอสมควร แต่พบว่าเครื่องหมายของตัวแปรไม่ตรงตามที่คาดไว้ โดยเฉพาะกับหนี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้นตามตัวแบบเดิมของงานวิจัยในอดีตให้เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์เป็นเครื่องหมายลบ ในการวิจัยครั้งนี้ให้ผลลัพธ์ที่เป็นเครื่องหมายบวก แสดงว่า รายการภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีตามวิธีบังคับของร่างมาตรฐานการบัญชีของไทย เรื่อง "การบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้" นี้ทำให้นี้สินภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีมีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของในทิศทางเดียวกัน และจากผลการวิจัยนี้พบว่าความแรงของรายการภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีที่ได้นี้ไม่เท่ากัน โดยสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้นยังไม่สามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการลงทุนของผู้ใช้งบการเงินได้ เนื่องจาก สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้นถูกลดรูปออกไปจากตัวแบบที่ตั้งขึ้น

(2) ผลลัพธ์ของตัวแปรควบคุม พบว่าตัวแปรควบคุมในตัวแบบนี้มีความสัมพันธ์กับราคาตลาดของส่วนของเจ้าของจริง ตามงานวิจัยในอดีต แต่พบว่ามีเพียงกำไรจากการดำเนินงานประจำปีเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการลงทุนของผู้ลงทุนในกลุ่มของสถาบันการเงิน และเครื่องหมายที่ได้จากการทดสอบความถดถอยเชิงพหุนั้นตรงกับเครื่องหมายที่คาดหวังตามงานวิจัยในอดีต แต่อย่างไรก็ดี ตัวแปรควบคุมอื่นๆ ที่กำหนดขึ้นตามตัวแบบการวัดมูลค่านี้ ยังไม่สามารถมีอิทธิพลที่เป็นสาระสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในสถาบันการเงินของนักลงทุนไปพร้อมๆ กับรายการภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี

นอกจากนี้ตัวแปรที่เพิ่มเข้าไปเป็นพิเศษได้แก่ ประเภทของสถาบันการเงิน และปีที่คำนวณภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีนั้นพบว่ามีเพียงประเภทของสถาบันการเงินเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับมูลค่าราคาตลาดของส่วนของเจ้าของ ซึ่งตัวแปรดังกล่าวไม่ได้มีเครื่องหมายที่คาดหวัง เพียง

ต้องการทราบถึงทิศทางของความสัมพันธ์และ ความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของ ราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นหรือไม่เมื่อเปรียบเทียบกันในเชิงคุณภาพ และผลลัพธ์ที่ได้ทำให้ ทราบว่า มูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับสถาบันการเงินนั้น เมื่อประเภทของสถาบัน การเงินแตกต่างกัน มีผลทำให้มูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้นมีความแตกต่างกันไปด้วย โดยผลลัพธ์ที่ได้นั้นบอกถึงอิทธิพลที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในการลงทุนของผู้ลงทุนในกลุ่มสถาบัน การเงิน เมื่อมีการใช้รายการภาษีเงินได้รอดัดบัญชี ซึ่งพบว่ารายการภาษีเงินได้รอดัดบัญชีพร้อม รายการอื่นๆ นั้นจะมีอิทธิพลต่อการเลือกตัดสินใจลงทุนในประเภทของสถาบันการเงินแตกต่างกัน

4.2.2.1 การทดสอบสมมติฐานที่ 2

“สมมติฐานที่ 2 มูลค่าของภาษีเงินได้รอดัดบัญชีตามร่างมาตรฐานการบัญชีของไทย เรื่อง “การบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้” จะมีผลต่อความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุนในทิศทาง เดียวกัน สำหรับภาพรวมของสถาบันการเงินที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”

จากการวิจัยพบว่า ตัวแบบที่กำหนดขึ้นเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้ รอดัดบัญชี กับมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น มีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ จากการ วิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแบบโดยใช้ค่าสถิติ F-Distribution โดยให้ค่า P-Value ที่ต่ำกว่า ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ตามที่ต้องการ นอกจากนี้ความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลง ของมูลค่าราคาตลาดของส่วนของผู้ถือหุ้น จากตัวแปรอิสระมีความน่าเชื่อถือสูง จากการวิเคราะห์ สัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับค่า (Adjusted R²) และตัวชี้วัดที่สำคัญคือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) แต่จากการคำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่า ตัวแปรอิสระนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทาง เดียวกันกับตัวแปรตาม ด้วยความสัมพันธ์ที่ต่ำมาก

สรุปผลการทดสอบ สมมติฐานข้อที่ 2 คือ **“ปฏิเสธสมมติฐาน”** ซึ่งหมายถึงมูลค่าภาษี เงินได้รอดัดบัญชีที่คำนวณตามร่างมาตรฐานการบัญชีของไทยเรื่อง “การบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้” นั้นมีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนในทิศทางเดียวกัน โดยยิ่งมูลค่าของภาษีเงินได้รอดัดบัญชี ของกิจการใดเพิ่มมากขึ้นเท่าใด การตัดสินใจลงทุนในกิจการนั้นๆ จะมีความเป็นไปได้พอสมควร ตามการเพิ่มขึ้นของมูลค่าภาษีเงินได้รอดัดบัญชีนั้น ตามผลลัพธ์ของสัมประสิทธิ์การตัดสินใจซึ่งมี ค่าค่อนข้างต่ำ

4.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า (1) ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1 โดยมูลค่าของภาษีเงินได้รอตัดบัญชีของกลุ่มธนาคารพาณิชย์นั้นมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการลงทุนมากกว่ามูลค่าภาษีเงินได้รอตัดบัญชีของกลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ และ (2) ปฏิเสธสมมติฐานที่ 2 โดยมูลค่าของภาษีเงินได้รอตัดบัญชีที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ มูลค่าของภาษีเงินได้รอตัดบัญชีที่มาก โอกาสที่นักลงทุนจะตัดสินใจเลือกลงทุนกับกิจการที่มีมูลค่าภาษีเงินได้รอตัดบัญชีที่มากนั้นจะมีพอสมควร

ตารางที่ 4.14 ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัย

สมมติฐานแย้ง	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. มูลค่าของภาษีเงินได้รอตัดบัญชี จะมีผลต่อความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในกลุ่มธนาคารพาณิชย์มากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. มูลค่าของภาษีเงินได้รอตัดบัญชี จะมีผลต่อความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุนในทิศทางเดียวกันสำหรับภาพรวมของสถาบันการเงิน	ปฏิเสธสมมติฐาน